

عنوان مقاله:

واکاوی نقش دانش بومی در توسعه کشاورزی. مطالعه موردی: سیستان

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی مهندسی و علوم انسانی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

زهرا محمدی یگانه - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه زابل

مریم نوری - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه زابل

صادق اصغری لقمجانی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشکده ادبیات دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

دانش بومی به عنوان دانش محلی مشارکتی و برخاسته از محیط، توسعه درون را به همراه داشته و به دلیل سازگاری با شرایط محیطی اجتماعی و فرهنگی روستاهای ایران می تواند زمینه های توسعه کشاورزی را فراهم آورده و به گونه ای با دانش رسمی و فناوری های نوین تلفیق یابد؛ بنابراین هدف از انجام این تحقیق، بررسی نقش دانش بومی در توسعه کشاورزی بوده است. روش تحقیق توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر ابزار پرسشنامه بوده است. نتایج بررسی تحقیق حاکی از آن است که ایجاد تفکر خودباوری در کشاورزان و ارزش گذاری به اطلاعات آنان می تواند علاوه بر ارتقای سطح کیفی دانش بومی، موجب پذیرش دانش کشاورزان از سوی کارشناسان شود و منجر به ترغیب محققان در زمینه کسب اطلاعات از کشاورزان به عنوان ذخایر ارزشمند اطلاعات بومی گردد.

کلمات کلیدی:

دانش بومی، کشاورزی، توسعه، سیستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/575974>

